

«سرفه» **امانم را بریده است**

مجتبی کَهِسْتُونی

■ بیش از یک سال است که تکرار سرفه‌هایم بیشتر می‌شود. گرما و سرما هم ندارد. نه خوندندام که مشکل حنجره پیدا کرده باشم و نه رنگ‌فروش و رنگزن که مواد شیمیایی منتشر شده از رنگ مرا به سرفه انداخته باشد. روزنامه‌نگاری چون من، که سال‌هاست با طبیعت عجین بوده امروزه به دلیل سکونت در شهر اهواز به عنوان یکی از کانون‌های شکل‌گیری گرد و خاک ریه‌هایم تحریک‌پذیر شده‌اند و به سرفه می‌افتم. به دلیل اینکه تغییر چندانی را در شرایط آب و هوایی استان خود احساس نمی‌کنم و اکنون نگران همه اطرافیان و به‌خصوص کودکان ۲۳ استانی هستم که در نتیجه این تاثیرپذیری قربانیان آینده این گردو خاک شوم هستند.مدت‌هاست که تشدید بیماری‌های ناشی از تنگی نفس همچون آسم و آلرژی، بیماری‌های قلبی و عروقی، ربوی، پوستی، عفونت‌های چشمی اسان افرادی را که بیشترین تماس را با گرد و غبار دارند بریده است. پدیده گرد وغبار چند سالی است میهمان ناخوانده و ثابت خانواده‌های استان‌های در معرض این بحران شده که اگر برای مهار آن فکری نکنند به شکل‌های مختلف زیست‌محیطی و بهداشت سلامت شهروندان دچار خسارت‌های جبران‌ناپذیری می‌شویم. در خصوص این میهمان کشنده نه خیلی دراز مدت در سالیان اخیر اظهارنظر‌های مختلفی منتشر شده که اعلام آنها گاه خسته‌کننده می‌شود اما براساس بررسی‌های انجام شده سالانه به علت بروز این پدیده حدود ۱۹هزار بیمار به جمع بیماران کشور اضافه می‌شود که سهم استان خوزستان از این میزان حدود پنج‌هزار نفر است و اینکه میزان شیوع آسم در کشور از ۱۰درصد به ۱۳درصد افزایش پیدا می‌کند و ۱۷درصد بیماری‌های ربوی و آسم در کشور و مناطق درگیر افزایش یافته گویای مسایل بسیاری است که در خود نهفته دارد. در دیدار با یکی از پزشکان متخصص بیماری‌های گوش، حلق و بینی وی اظهار داشت که تا سال‌های نه چندان دور تعداد بیماران او در طول یک روز از انگشتان دو دست هم تجاوز نمی‌کرد اما امروزه به دلیل تشدید بیماری‌های ناشی از گوش، حلق و بینی که بخشی از آن به دلیل همین گرد و خاک‌ها بیمار شده‌اند تعدادشان به مراتب بیش از انگشتان چهار دست و پااست. وقتی به خسارات ناشی از گرد و خاک در کشور فکر می‌کنم تنگی نفس آه از نهادم بیرون می‌آورد چراکه براساس اطلاعات ارایه شده از سوی بخشی از مسئولان ۴/۴میلیارد دلار به کشور خسارت وارد شده که در برابر هر روز تعطیلی به دلیل گرد و خاک ۲۶۰میلیون دلار خسارت به اقتصاد کشور وارد شده است. در کنار همه سختی‌هایی که وجود دارد شرایط به قدری برای ما ساکنان استان‌های در معرض بحران گرد و خاک غیرقابل تحمل شده که اگر قبلاً استاندارد ذرات ۱۵۰ میکروگرم در متر مکعب بود و غلظت بالاتر از استاندارد شش برابر بود اعلام می‌شد اما امروزه غلظت ۳۰ برابر و گاه ۵۰ برابر گزارش می‌شود و این یعنی آژیر قرمز که باید به صدا در بیاید.

یادداشت ۲

پیروزی مخالفان یک سد عباس محمدی

■ پس از حدود ۱۰ سال کارزار بر ضد سد لا پورتا (La Porta Dam)، ساختن این سد رسماً لغو شد. این، یک پیروزی شگفت‌انوار برای جامعه‌های محلی در مکزیک، به‌ویژه برای «شورای صاحبان زمین‌های مشترک» و «جوامع مخالف سد لا پورتا»ست که از ابتدا با این پروژه مخالف بودند و نیز یک پیروزی برای جنبش بزرگ‌تر آمریکای لاتین برای حفاظت رودخانه‌ها و حقوق بشر است. قرار بود که سد لا پورتا ۹۰۰ مگاتن برق تولید کند و در ۲۸ کیلومتری شهر آکاپولکو، روی رودخانه پایاگیو ساخته شود. این سد در صورت ساخته شدن، ۱۷هزار هکتار زمین را غرق و ۲۵هزارنفر را جابه‌جا می‌کرد و بر زندگی ۷۵هزار نفر در پایین دست تأثیر می‌گذاشت. سد لا پورتا، از ابتدا با مخالفت‌های بسیار روبه‌رو شد. در ۲۸ ژوئیهٔ ۲۰۰۳ کشاورزان سه روستا از فعالیت مهندسان کمیسوین فدرال برق که بدون مجوز قانونی وارد زمین‌های مشترک شده بودند، جلوگیری کردند. کمیسوین، بی‌آنکه روند جبران زمین طی شده و بی‌آنکه مجوزهای محیط‌زیستی گرفته شده باشد،هزاران درخت را قطع کرده بودند – که جرمی فدرال تلقی می‌شود- و اقدام به جاده‌سازی و ورود ماشین‌آلات سنگین کرده بودند. کمیسوین، ماشین‌های خود را بیرون برد و دیگر نتوانست بازگردد. در ژانویه ۲۰۰۶ یک دادگاه مکزیک اعلام کرد پارهای از مشاوره‌های کمیسوین نامعتبر بوده‌است،اعراض‌ها و منطقه و آب‌وهوای بعدی سرانجام سبب شد که فرماندار توافقنامه امضا کنند که در آن فرماندار اظهار داشته که با رییس‌جمهور دیدار خواهد کرد و توضیح خواهد داد که اگر ساختن سد بر محیط‌زیست اثر داشته باشد، آن حقوق ساکنان منطقه به شکل عادلانه‌ای جبران نشود و اگر جامعه‌های متأثر از سد، ساخت آن را تأیید نکنند، این سد ساخته نخواهد شد.این موفقیت به مردم خستگی‌ناپذیری که بر ضد ساخت آن سد تلاش کردند و به همه کسانی که در سراسر جهان بر ضد طرح‌های ضد محیط زیست تلاش می‌کنند تعلق دارد.

■ بیش از یک سال است که تکرار سرفه‌هایم بیشتر می‌شود. گرما و سرما هم ندارد. نه خوندندام که مشکل حنجره پیدا کرده باشم و نه رنگ‌فروش و رنگزن که مواد شیمیایی منتشر شده از رنگ مرا به سرفه انداخته باشد. روزنامه‌نگاری چون من، که سال‌هاست با طبیعت عجین بوده امروزه به دلیل سکونت در شهر اهواز به عنوان یکی از کانون‌های شکل‌گیری گرد و خاک ریه‌هایم تحریک‌پذیر شده‌اند و به سرفه می‌افتم. به دلیل اینکه تغییر چندانی را در شرایط آب و هوایی استان خود احساس نمی‌کنم و اکنون نگران همه اطرافیان و به‌خصوص کودکان ۲۳ استانی هستم که در نتیجه این تاثیرپذیری قربانیان آینده این گردو خاک شوم هستند.مدت‌هاست که تشدید بیماری‌های ناشی از تنگی نفس همچون آسم و آلرژی، بیماری‌های قلبی و عروقی، ربوی، پوستی، عفونت‌های چشمی اسان افرادی را که بیشترین تماس را با گرد و غبار دارند بریده است. پدیده گرد وغبار چند سالی است میهمان ناخوانده و ثابت خانواده‌های استان‌های در معرض این بحران شده که اگر برای مهار آن فکری نکنند به شکل‌های مختلف زیست‌محیطی و بهداشت سلامت شهروندان دچار خسارت‌های جبران‌ناپذیری می‌شویم. در خصوص این میهمان کشنده نه خیلی دراز مدت در سالیان اخیر اظهارنظر‌های مختلفی منتشر شده که اعلام آنها گاه خسته‌کننده می‌شود اما براساس بررسی‌های انجام شده سالانه به علت بروز این پدیده حدود ۱۹هزار بیمار به جمع بیماران کشور اضافه می‌شود که سهم استان خوزستان از این میزان حدود پنج‌هزار نفر است و اینکه میزان شیوع آسم در کشور از ۱۰درصد به ۱۳درصد افزایش پیدا می‌کند و ۱۷درصد بیماری‌های ربوی و آسم در کشور و مناطق درگیر افزایش یافته گویای مسایل بسیاری است که در خود نهفته دارد. در دیدار با یکی از پزشکان متخصص بیماری‌های گوش، حلق و بینی وی اظهار داشت که تا سال‌های نه چندان دور تعداد بیماران او در طول یک روز از انگشتان دو دست هم تجاوز نمی‌کرد اما امروزه به دلیل تشدید بیماری‌های ناشی از گوش، حلق و بینی که بخشی از آن به دلیل همین گرد و خاک‌ها بیمار شده‌اند تعدادشان به مراتب بیش از انگشتان چهار دست و پااست. وقتی به خسارات ناشی از گرد و خاک در کشور فکر می‌کنم تنگی نفس آه از نهادم بیرون می‌آورد چراکه براساس اطلاعات ارایه شده از سوی بخشی از مسئولان ۴/۴میلیارد دلار به کشور خسارت وارد شده که در برابر هر روز تعطیلی به دلیل گرد و خاک ۲۶۰میلیون دلار خسارت به اقتصاد کشور وارد شده است. در کنار همه سختی‌هایی که وجود دارد شرایط به قدری برای ما ساکنان استان‌های در معرض بحران گرد و خاک غیرقابل تحمل شده که اگر قبلاً استاندارد ذرات ۱۵۰ میکروگرم در متر مکعب بود و غلظت بالاتر از استاندارد شش برابر بود اعلام می‌شد اما امروزه غلظت ۳۰ برابر و گاه ۵۰ برابر گزارش می‌شود و این یعنی آژیر قرمز که باید به صدا در بیاید.

پارک طبیعت «پردیسان» تهران! پارکی که قریب به ۴۰ سال قبل قرار بود به بزرگ‌ترین پارک اکولوژیک منطقه خاورمیانه تبدیل شود،بعد از گذشت نزدیک به چهار دهه از عدم اجرای طرح، گفته می‌شود که قرار است به موجب مصوبه هیات وزیران در تاریخ ۱۳/۲/۱۳۸۹ به فروش برسد. در همین زمان در راهروهای خانه ملت بین برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی صحبت از قیمت‌گذاری برای اراضی پارک پردیسان و واگذاری این اراضی به برخی نهادهای انقلابی بود.از سوی دیگر محمدعلی اینافلو،مدیر موسسه طبیعت در گفت‌وگو با «شرق» از برخی شنیده‌ها مبنی بر واگذاری اراضی پارک پردیسان به قیمت متری هشت‌هزار تومان خبر می‌دهد. او می‌گوید: اگر این قضیه صحت داشته باشد که سازمان، این اراضی را به این قیمت واگذار کرده ما طرفداران محیط‌زیست حاضریم اراضی را به قیمتی بالاتر بخریم و به جای ساخت‌وساز تبدیل به پارک طبیعت کنیم. در همین حال برخی رسانه‌ها نیز به نقل از اعضای شورای شهر تهران در جلسه روز سه‌شنبه از واگذاری صد‌هکتار از این اراضی به قیمت پنج‌میلیارد تومان برای ساخت هتل خبر داده‌اند. با این حال هنوز هیچ مرجع رسمی در روزهای اخیر این اظهارات را تأیید نکرده ولی نگرانی از فروش اراضی پارک پردیسان با توجه به عدم شفافیت در اظهارات مسئولان پردیسان در پاسخ به ابهامات دوستداران محیط‌زیست و شورای شهر تهران هر روز بیش از گذشته شدت می‌گیرد.

از سوی دیگر شورای شهر تهران روز سه‌شنبه با انتقاد از سازمان محیط‌زیست، طرح یک فوریت منع ساخت‌وساز در بوستان‌ها و فضای سبز شهری را به تصویب رساند. مصوبه ابتکار، رییس کمیته محیط‌زیست شورای شهر تهران به شرق گفت: حتی اگر این اراضی فروخته شود باز هم شهرداری اجازه ساخت‌وساز در آن را نخواهد داد تا جلوگیری از بدعت غلط یعنی تغییر کاربری اراضی پارک‌ها گرفته شود.

اگرچه محمدجواد محمدی‌زاده، رییس سازمان محیط‌زیست تاکنون منکر هر گونه فروش اراضی پردیسان بوده اما او هنوز توضیح نداده که اگر سازمان محیط‌زیست قصد فروش پارک پردیسان را نداشته و ندارد پس چرا پیشنهاد فروش این اراضی را در تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۲۴ به هیات وزیران ارایه کرده است؟ انکار‌های این مقام مسوول در حالی صورت می‌گیرد که هیات وزیران نیز بنا به پیشنهاد او طی مصوبه‌ای در تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۲۵ با فروش ۱۶۸ هکتار از اراضی پارک پردیسان توسط سازمان محیط‌زیست موافقت کرد.

محیط‌زیست قیمت‌گذاری برای اراضی پردیسان را تأیید کرد

اینکه اراضی پارک پردیسان به فروش می‌رسد یا

خیر، پرسشی است که در روزهای اخیر نگرانی بسیاری از

دوستداران محیط‌زیست، شورای شهر و شهرداری تهران را

برانگیخته است.اما سازمان محیط‌زیست در هفته‌های اخیر

سکوت اختیار کرده است و تنها در آخرین مصوع‌گیری

رسمی در برابر منتقدان با صدور بیانیه‌ای با این عنوان که

«پارک پردیسان فروشی نیست» اعلام کرد: «به منظور

استفاده از ظرفیت‌های اصل ۲۴، جذب اعتبارات بخش

خصوصی که علاقمند به سرمایه‌گذاری در این زمینه

هستند با هدف حفاظت از منابع زیستی و تقویت اطلاعات

محیطی جامعه در دستور کار سازمان قرار گرفته است، به

اطلاع عموم مخصوصاً علاقمندان محیط‌زیست بالاخص

شهروندان تهرانی می‌رساند جهت سرمایه‌گذاری تمامی

مراحل قانونی موضوع، اعم از بررسی‌های کارشناسی،

قیمت‌گذاری توسط کارشناس رسمی دادگستری، اخذ

مصوبه هیات دولت، مطابق با آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های

موجود طی شده و به‌زودی از طریق آگهی مزایده عمومی به

مرحله اجرا در خواهد آمد.»

سازمان محیط‌زیست در این بیانیه گفته است: «آنچه

مهم است اینکه نه در دولت نهم تغییر کاربری در پارک

پردیسان انجام شده و نه در دولت دهم این اتفاق خواهد

افتاد و قرار نیست فروشی انجام شود و طرح موضوع «فروش

پارک پردیسان» تنها فرآکنشی برای عملکردمدیریت اسبق بر

سازمان حفاظت محیط‌زیست است که در آن زمان حدود

۳۰ هکتار از اراضی پارک پردیسان به سایر ارگان‌ها و نهادهای

واگذار شده است و اسناد، حاکی از آن است به میزان چندین

هکتار به اشخاص حقیقی جهت کاربری‌های مختلف واگذار

شد که خوشبختانه اقدام عملی صورت نگرفت.»

محیط زیست

تحرکات جدید برای واگذاری ۱۶۸ هکتار از اراضی «پارک پردیسان» تهران

«پردیسان» هتل می‌شود یا مجتمع مسکونی؟

مژگان جمشیدی

همه چیز درباره ماجرای واگذاری پارک پردیسان از نطق مصوبه ابتکار در جلسه ۱۸ بهمن ۱۳۹۰ شورای شهر شروع شد. رییس اسبق سازمان محیط‌زیست در این جلسه از احتمال فروش یا تغییر کاربری پردیسان خبر داد و از شورا خواست از پردیسان حفاظت کند. او گفت: «این پارک یکی از مهم‌ترین پارک‌های شهر تهران و یکی از ذخیره‌گاه‌های ارزشمند شهر تهران است که دو طرح جامع دارد. به علاوه

اینکه، بر اساس طرح جامع قبل از انقلاب، این پارک باید تبدیل به یک پارک اکولوژیک، پژوهشی، آموزشی و تفریحی شود اما اخباری مبنی بر فروش این پارک یا تغییر کاربری به گوش می‌رسد.» اما واکنش «محمدی‌زاده» رییس سازمان محیط‌زیست کذب محض خواندن گفته‌های ابتکار بود. او همچنین موضوع ساخت ساختمان‌های سازمان محیط‌زیست در پارک پردیسان در زمان ابتکار را زیر سوال برد. علاوه بر این محمدی‌زاده، عضو شورای شهر تهران را به تشویش افکار عمومی در محل شورا متهم کرد. ولی چند روزی از این سخنان نگذشته بود که رسانه‌های گروهی تصویر مصوبه هیات دولت را که به امضای معاون اول رییس‌جمهور رسیده بود منتشر کردند تا اتهام نشر اکاذیب از میان برداشته شود. اما محمدی‌زاده این بار با عوض کردن صورت مساله در جمع خبرنگاران گفت: «ممکن است هزاران مجوز برای «پارک پردیسان» صادر شده باشد، اما چیزی که اعلام کند ما تغییر کاربری داده‌ایم وجود ندارد و چنین اتفاقی نیفتاده و در گذشته کسانی بودند که تغییر کاربری دادند. در دو سال و نیمی که من مسئولیت دارم هیچ‌گونه تغییر کاربری اتفاق نیفتاده‌است.»

این سخنان در حالی مطرح می‌شد که تا آن زمان اساساً نه شورای شهر و نه رسانه‌ها هرگز این سازمان را متهم به تغییر کاربری اراضی پردیسان نکرده بودند. موضوع کاملاً شفاف و روشن بود. اینکه محمدی‌زاده در خواست فروش پردیسان با مطرح کرده و دولت هم به این خواسته او پاسخ مثبت داده است. شاید بر اساس ادعای این سازمان در زمان دولت نهم و دهم هیچ تغییر کاربری‌ای صورت نگرفته باشد ولی پرسش این است که با وجود این درخواست محمدی‌زاده و البته مصوبه دولت مبنی بر موافقت با فروش

دریغی بر شکوه زیگونی از دست‌رفته

غارت حیات وحش مصر

مصر برای همیشه از میان رفتند و این فشار بر زیگونی شکنده مصر برای هزاره‌های بعدی نرخ صعودی پیدا کرد. آخرین گزارش مستند شیر به اواسط قرن هیجدهم محدود شده و گویا آخرین نماینده اسبان آنی که در آثار هنری دوران فرانعه همواره دیده می‌شدند در سال ۱۸۱۸ در دلنای مصر شکار شد. افزایش جمعیت مصر و استفاده از فناوری نوین برای بازیگر کشت بردن بیشتر زمین‌ها و به‌ویژه شیوع تفنگ‌های جدید عملاً مگلفون مصر را برای همیشه در نیمه نخواست قرن بیستم بنابر مدرک مستند تاریخی در حدود سه‌هزار سال پیش از میلاد تنها زیستگاه فیل و گرگن در مرزهای کنونی مصر به جنوب دره نیل و سرزمین نوبی محدود می‌شد.از حدود ۳۰۰ سال پیش از میلاد دیگر گوزن زرد میان رودان (گوزن زرد ایرانی)، گاو وحشی اوروش شمال آفریقا و سگ شکاری کیپ به دلیل تخریب و تغییر کاربری زیستگاه‌های ساحلی مدیترانه‌ای در سال ۱۹۳۰ دانشگاه قاهره، یک

یکشنبه ۱۹ شهریور ۱۳۹۱ • ۱۳

منابع طبیعی

مجوزهای موزه جنگ گرگان

در ابهام

الهه موسوی

■ موزه دفاع مقدس گلستان که برای حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس و پاسداشت یاد شهدای این استان در عرصه‌های ملی منابع طبیعی در «جنگل ناهارخوران» گرگان در دست ساخت است، هنوز مجوزهای قانونی لازم را کسب نکرده است. این درحالی است که مجریان طرح و مدیر کل بنیاد حفظ آثار و ارزش‌های دفاع مقدس استان گلستان بارها در رسانه‌ها اعلام کرده‌اند که طرح فوق، تمام مجوزهای لازم را جهت اجرا کسب کرده و به قانون نظام اسلامی گردن نهاده است.

استعلام از محیط‌زیست و ارزیابی زیست‌محیطی

به گفته آگاهان، این طرح نه تنها مجوز ساخت شهرداری گرگان را کسب نکرده، بلکه از همان ابتدا برای مکان‌سنجی نیز از اداره کل محیط‌زیست استان، استعلامی در خواست نکرده است. در حالی که براساس قانون حفاظت از جنگل‌ها و مراتع، برای واگذاری عرصه‌ها و اراضی ملی و منابع طبیعی و اجرای طرح در آنها، باید طرح‌ها در کمیسیونیه متشکل از برخی مدیران اجرایی استان‌ها بررسی شود. در همین حال یک مقام آگاه در محیط‌زیست گلستان در این‌باره به «شرق» گفت: «پروژه ساخت موزه در ناهارخوران نه در مرحله واگذاری و نه ساخت‌وساز، استعلامی به اداره کل محیط‌زیست استان نداده است» و با اشاره به اینکه در سال‌های گذشته، در مکان دیگری برای این طرح از محیط‌زیست استعلام شده و پاسخ منفی دریافت کرده بودند، گفت: «آن زمان آنها مکان پشت مجموعه «باباطاهر» تا «قوری» را می‌خواستند که ما به آنها اجازه این کار را ندادیم و در پاسخ به استعلام آنها نوشته شد که جا یک ابزار منکر نمی‌توان با منکرات و برای حفظ ارزش‌ها مبارزه کرد و تخریب جنگل خودش یکی از منکرات نظام است. اما اکنون برای مکان جدید در جوار تپه «تورالشهدا» ظاهرآ چون می‌دانستند که اداره کل محیط‌زیست پاسخ منفی خواهد داد اساساً از ما استعلام نکردند و تنها از منابع طبیعی نظر خواستند که این خود زیرپا نهادن صریح قانون است.»

این مقام گفت: «این طرح علاوه بر این، ارزیابی محیط‌زیستی نیز ندارد و مجری بایدد قبل از انجام طرح گزارش ارزیابی را تهیه و در اختیار اداره کل محیط‌زیست قرار می‌داد تا در کمیته ارزیابی سازمان حفاظت محیط‌زیست مورد بررسی قرار گیرد. اما با کمال تأسف، دوستان عزیز این گزارش را نیز تهیه نکرده‌اند و با این حال معلوم نیست بر چه اساسی ادعا شده که طرح فوق، تمام مجوزهای لازم را کسب کرده است.» این مقام آگاه در ادامه تأکید کرد که با توجه به اقلیم و بافت خاک و خطر رانش زمین در منطقه نوارالشهدا، مجری برای امنیت محیط‌زیست هم که شده باید گزارش ارزیابی را تهیه می‌کرد تا تمهیدات لازم برای شود. نداشتن ارزیابی محیط‌زیستی برای این پروژه، هفته گذشته از زبان رییس سازمان محیط‌زیست نیز بیان شد. محمدی‌زاده در برنامه ۲۰:۳۰ شبکه دو سیما گفت که این طرح ارزیابی‌زیست‌محیطی ندارد و وی به عنوان رییس سازمان حفاظت محیط‌زیست از اجرای آن بی‌خبر است!

پروانه ساخت شهرداری

اردیبهشت‌ماه بود که در شورای شهر گرگان نشتی با حضور نمایندگان شورا، شهرداری، مسئولان و مجریان پروژه بر بزرگ‌تر شد. شهردار گرگان در آن جلسه در پاسخ به خبرنگار «شرق» که پرسیده بود «تا توجه به اینکه پروژه، مجوز شهرداری ندارد چرا شما برخورد قانونی نمی‌کنید؟» گفته بود که «کنون که طرح در مرحله تأخیرکاری است شهرداری متولی نیست و اگر روزی آجری روی آجر بنیاد، وظیفه ما آغاز می‌شود.» امروز اما با اینکه بخش‌های بزرگی از طرح ساخته شده و ساختمان موزه جنگ گرگان در حال بالا آمدن است، نه طرح مجوز شهرداری دارد و نه این ارگان تذکری جدی دراین‌باره به مجریان داده است. شهردار گرگان در پاسخ به چرایی این موضوع به «شرق» گفت: «این طرح در آستانه گرفتن تمام مجوزهای لازم از شهرداری است. البته تقریباً همه مراحل لازم را طی کرده و استعلام‌های لازم را آورده‌اند و به جز

صدر پروانه، همه مجوزها تهیه شده است.» ابراهیم کریمی در جواب این پرسش که اگر پروانه برای این طرح صادر نشده چگونه می‌گوید تمام مراحل قانونی لازم طی شده و چگونه طرح به این مرحله رسیده و همچنان در حال ساخت‌وساز هستند، گفت: «تقریباً ۹۵درصد ساختمان‌های شهر براساس ماده ۱۰۰ ساخته می‌شوند؛ یعنی خلاف دارند. چطور است که به این یکی که رسیدیم ما اینقدر حساس شدیم؟» شهردار گرگان در ادامه گفت که هم‌اکنون ۲۰۰ ساختمان اداری ما در ماده ۱۰۰ به سر می‌برند و هیچ‌کس هم چیزی نمی‌گوید. به رغم عدم‌مشغیری شهردار گرگان، آگاهان اما با این‌که تکلیف شهروند خاطی یا یک سازمان و نهاد دولتی خاطی دو مقوله بسیار متفاوت است. اگر شهروندی خطا کرده و ساختمانی بدون مجوز بسازد قانون را زیر پا گذارده و باید مجازات شود. اما اگر اداره کلی که خود نماینده دولت، یعنی مجری قانون است قانون را زیر پا بگذارد چه باید کرد؟ در همین حال تلاش خبرنگار «شرق» برای انجام مصاحبه حضوری با مدیر کل محیط‌زیست گلستان در ساختمان این اداره کل، به جایی نرسید و «محمد ممشتی» به بهانه داشتن جلسه و مشغله فراوان، از پاسخگویی به سوالات خودداری کرد!